

(สำเนา)

เลขที่รับ ๑๐/๒๕๕๒ วันที่ ๕ ม.ค. ๒๕๕๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๕๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๕ มกราคม ๒๕๕๒

เรื่อง กรอบการกระจายกร่างขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียนและกรอบการเจรจาประเด็น
กฎหมายภายใต้กฎบัตรอาเซียนภายใต้การพิจารณาของคณะผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายระดับสูงว่าด้วย
กฎบัตรอาเซียน

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย กรอบการเจรจา รวม ๒ ฉบับในเรื่องนี้ฉบับภาษาไทย และเอกสารประกอบฉบับภาษาอังกฤษ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอ

๑. กรอบการกระจายกร่างขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน และ

๒. กรอบการเจรจาประเด็นกฎหมายภายใต้กฎบัตรอาเซียนภายใต้การพิจารณาของคณะ

ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายระดับสูงว่าด้วยกฎบัตรอาเซียน

รวม ๒ ฉบับ เพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาโดยด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอกรอบการเจรจา รวม ๒ ฉบับดังกล่าว มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอรัฐสภาให้ความ
เห็นชอบตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อภิสิตี เวชชาชีวะ

(นายอภิสิตี เวชชาชีวะ)

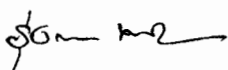
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๕

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักงานการประชุม

มาตี พิมพ์

นางสาวมาตี พิมพ์

บทสรุป
ยกร่างขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน

สาระสำคัญ

เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2550 ผู้นำอาเซียน ได้ลงนามในกฎบัตรอาเซียน ซึ่งข้อ 14 ของกฎบัตรฯ กำหนดให้มีการจัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียนขึ้น โดยให้องค์กรดังกล่าวดำเนินการตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ (Terms of Reference) ที่จะมีการกำหนดโดยที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนต่อไป ซึ่งต่อมาที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2551 ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะทำงานระดับสูงว่าด้วยกลไกสิทธิมนุษยชนอาเซียน เพื่อยกร่างขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน และกำหนดให้คณะทำงานระดับสูงฯ เสนอร่างแรกของขอบเขตอำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนพิจารณาในช่วงการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 และเสนอร่างสุดท้ายให้ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน ครั้งที่ 42 ให้ความเห็นชอบในเดือนกรกฎาคม 2552

การจัดทำขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียนมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ องค์กรประกอบ ตลอดจนแนวทางการปฏิบัติงานขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน เพื่อให้องค์กรดังกล่าวสามารถเริ่มดำเนินการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคโดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักการของอาเซียนตามกฎบัตรอาเซียน

กรอบการเจรจาขอร่างขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน

1. ความเป็นมา

เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2550 ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในกฎบัตรอาเซียน ซึ่งข้อ 14 ของกฎบัตรฯ กำหนดให้มีการจัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียนขึ้น โดยให้องค์กรดังกล่าวดำเนินการตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ (Terms of Reference) ที่จะมีการกำหนดโดยที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนต่อไป

ต่อมาเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2551 ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนได้กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะทำงานระดับสูงว่าด้วยกลไกสิทธิมนุษยชนอาเซียน เพื่อยกร่างขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน และกำหนดให้คณะทำงานระดับสูงฯ เสนอร่างแรกของขอบเขตอำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนพิจารณาระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 และเสนอร่างสุดท้ายให้ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนให้ความเห็นชอบภายในปี พ.ศ. 2552

2. วัตถุประสงค์

การจัดทำขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียนมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ องค์กรประกอบ ตลอดจนแนวทางการปฏิบัติงานขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน เพื่อให้องค์กรดังกล่าวสามารถเริ่มดำเนินการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคโดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักการของอาเซียนตามกฎบัตรอาเซียนได้ต่อไป

3. โครงร่างเนื้อหา

ขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียนจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ หลักการอำนาจหน้าที่ สถานะ องค์กรประกอบ งบประมาณ แนวทางการปฏิบัติงานและกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานขององค์กรฯ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรฯ นี้กับองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนอื่นๆ อาทิ องค์กรความร่วมมือเฉพาะสาขาในอาเซียนด้านเด็ก สตรี และแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในประเทศสมาชิกอาเซียน (ซึ่งปัจจุบันมีอยู่ใน 4 ประเทศ คือ ไทย ฟิลิปปินส์ มาเลเซียและอินโดนีเซีย) และองค์กรสิทธิมนุษยชนระดับระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคอื่นๆ เป็นต้น ทั้งนี้ สิทธิมนุษยชนที่องค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียนจะให้การส่งเสริมและคุ้มครอง จะเป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนของแต่ละประเทศในอาเซียน

4. สิ่งที่ไทยจะผลักดันและผลประโยชน์ที่ไทยจะได้รับ

เป้าหมายสำคัญที่ไทยจะผลักดันในการจัดทำร่างขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน คือ

รับรองตำแหน่งถูกต้อง

(นางสาวอุศมา ธีรานนท์)
เจ้าหน้าที่การทูต 7

ก. ให้มีการจัดตั้งองค์การสิทธิมนุษยชนอาเซียนในช่วงที่ไทยดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน (กรกฎาคม 2551 – ธันวาคม 2552) ทั้งนี้ เพื่อเป็นการดำเนินการตามสิ่งที่มีการตกลงกันไว้ในกฎบัตรอาเซียน และเพื่อเสริมสร้างประชาคมอาเซียนที่ใกล้ชิดและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง สมดัง หัวข้อหลักของการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14

ข. ทำให้องค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียนเป็นองค์กรที่น่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามมาตรฐานสากล แต่ในขณะเดียวกันก็สะท้อนความเป็นจริงในภูมิภาค โดยให้การดำเนินการขององค์กรฯ เป็นไปบนพื้นฐานของความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์ระหว่างรัฐ และไม่ใช้สิทธิมนุษยชนเป็นเครื่องมือทางการเมืองในการวิจารณ์หรือแสวงหาประโยชน์จากรัฐอื่น และเปิดช่องให้องค์กรดังกล่าว สามารถพัฒนาตนเองได้ต่อไป โดยการกำหนดแผนงานที่ประกอบด้วยประเด็นต่างๆ พร้อมกำหนดเวลาในการพัฒนาองค์กรฯ ต่อไป

ทั้งนี้ ประโยชน์ที่ไทยจะได้รับจากการจัดตั้งองค์การสิทธิมนุษยชนอาเซียน คือ องค์กรดังกล่าวจะช่วยให้การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยสอดคล้องกับมาตรฐานสากลมากขึ้น และ เป็นหลักประกันสิทธิมนุษยชนและสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนไทยอีกชั้นหนึ่งนอกเหนือจากกลไกระดับชาติ โดยการส่งเสริม ให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่ประเทศสมาชิกในการปฏิบัติตามพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชน การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศต่างๆ ในอาเซียนเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน การพัฒนาบรรทัดฐานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานสากล และต่อไปในอนาคตเมื่อประเทศสมาชิกมีความพร้อมก็อาจอนุญาตให้องค์กรดังกล่าวมีอำนาจสอดส่องดูแลสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศสมาชิกอาเซียนด้วย

บทสรุป
ประเด็นกฎหมายภายใต้กฎบัตรอาเซียน
ภายใต้การพิจารณาของคณะผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายระดับสูงว่าด้วยกฎบัตรอาเซียน

สาระสำคัญ

เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2550 หัวหน้ารัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียน (หัวหน้ารัฐบาลไทยในขณะนั้นคือ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นรม.) ได้ลงนามในกฎบัตรอาเซียน และต่อมาเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2551 ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนได้จัดตั้งคณะผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายระดับสูงว่าด้วยกฎบัตรอาเซียน (High Level Legal Experts' Group on Follow-Up to the ASEAN Charter) ขึ้น โดยมีขอบเขตอำนาจหน้าที่ (Terms of Reference) ในการให้ข้อเสนอแนะ (recommendations) ต่อ รัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนในเรื่อง (1) นิติฐานะของอาเซียนภายใต้ข้อ 3 ของกฎบัตรฯ (2) กลไกระงับข้อพิพาทภายใต้ข้อ 25 และ 26 ของกฎบัตรฯ และ (3) ประเด็นกฎหมายอื่นๆ ภายใต้กฎบัตรฯ โดยให้เสนอข้อเสนอแนะในประเด็น (1) และ (2) ต่อรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนในช่วงการประชุม Summit ที่ไทยจะเป็นเจ้าภาพและเสนอร่างสุดท้ายต่อรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนในปี 2552

คณะผู้เชี่ยวชาญ เห็นพ้องกันว่าข้อเสนอแนะต่อรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนในช่วงการประชุมสุดยอดฯ ควรมุ่งเน้นการกำหนดรายละเอียดในภาพกว้างของข้อบทต่างๆ ในกฎบัตรฯ ที่จำเป็นต้องขยายเพิ่มเติมในเชิงกฎหมาย และเมื่อได้รับแนวทางจากรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนเพิ่มเติม ก็จะได้เริ่มยกร่างรายละเอียดต่างๆ โดยอาจเป็นในรูปแบบสนธิสัญญา เพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนในปี 2552 ต่อไป

การจัดทำประเด็นกฎหมายต่างๆ ภายใต้กฎบัตรอาเซียนมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้อาเซียนเป็นองค์กรที่ดำเนินงานบนพื้นฐานของการเคารพกฎกติกามากยิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดกฎเกณฑ์ทางกฎหมายที่จะเอื้ออำนวยให้การทำงานของอาเซียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักการตามกฎบัตรฯ

กรอบการเจรจาประเด็นกฎหมายภายใต้กฎบัตรอาเซียน
ภายใต้การพิจารณาของคณะผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายระดับสูงว่าด้วยกฎบัตรอาเซียน

1. ความเป็นมา

เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2550 ในช่วงการประชุมสุดยอดอาเซียน (Summit) ครั้งที่ 13 ที่สิงคโปร์ หัวหน้ารัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียน (หัวหน้ารัฐบาลไทยในขณะนั้นคือ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นรม.) ได้ลงนามในกฎบัตรอาเซียน และต่อมาเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2551 ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนได้จัดตั้งคณะผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายระดับสูงว่าด้วยกฎบัตรอาเซียน (High Level Legal Experts' Group on Follow-Up to the ASEAN Charter) ขึ้น โดยมีขอบเขตอำนาจหน้าที่ (Terms of Reference) ในการให้ข้อเสนอแนะ (recommendations) ต่อ รัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนในเรื่อง (1) นิติฐานะของอาเซียนภายใต้ข้อ 3 ของกฎบัตรฯ (2) กลไกระงับข้อพิพาทภายใต้ข้อ 25 และ 26 ของกฎบัตรฯ และ (3) ประเด็นกฎหมายอื่นๆ ภายใต้กฎบัตรฯ โดยให้เสนอข้อเสนอแนะในประเด็น (1) และ (2) ต่อรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนในช่วงการประชุม Summit ที่ไทยจะเป็นเจ้าภาพในเดือนธันวาคม ค.ศ. นี้ และเสนอร่างสุดท้ายต่อรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนในปี 2552

คณะผู้เชี่ยวชาญฯ ตกลงกันที่จะประชุมกันเดือนละครั้ง และเห็นพ้องกันว่าข้อเสนอแนะต่อรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนควรมุ่งเน้นการกำหนดรายละเอียดในภาพกว้างของข้อบทต่างๆ ในกฎบัตรฯ ที่จำเป็นต้องขยายเพิ่มเติมในเชิงกฎหมาย และเมื่อได้รับแนวทางจากรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนเพิ่มเติม ก็จะได้เริ่มขยายรายละเอียดต่างๆ โดยอาจเป็นในรูปแบบสนธิสัญญา เพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนในปี 2552 ต่อไป

ในการนี้ กระทรวงการต่างประเทศได้แต่งตั้งคณะผู้แทนไทยเพื่อเข้าร่วมในคณะผู้เชี่ยวชาญฯ ประกอบไปด้วย นายวศิน วีระเวทยาน เอกอัครราชทูต ณ กรุงโซล นายธเนศ สุจารีกุล อดีตเอกอัครราชทูตประจำกระทรวง และเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศ

2. วัตถุประสงค์

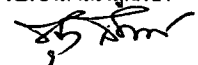
การจัดทำประเด็นกฎหมายต่างๆ ภายใต้กฎบัตรอาเซียนมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้อาเซียนเป็นองค์กรที่ดำเนินงานบนพื้นฐานของการเคารพกฎกติกามากยิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดกฎเกณฑ์ทางกฎหมายที่จะเอื้ออำนวยให้การทำงานของอาเซียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักการตามกฎบัตรฯ

3. กรอบการเจรจาประเด็นกฎหมายซึ่งอาจมีการจัดทำเป็นความตกลงต่อไป

กรอบการเจรจาประเด็นกฎหมายที่อยู่ภายใต้การพิจารณาของคณะผู้เชี่ยวชาญฯ ซึ่งอาจมีการจัดทำเป็นความตกลงของอาเซียนต่อไป ได้แก่

3.1 **นิติฐานะของอาเซียน (legal personality of ASEAN- LP)** - ให้กำหนดรายละเอียดของผลทางกฎหมายจากการที่อาเซียนมีนิติฐานะเป็นบุคคลทางกฎหมาย เพื่อเอื้ออำนวยให้อาเซียนสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินงานภายในแต่ละประเทศสมาชิกและในระดับระหว่างประเทศ โดย

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุคนา พิรานนท์)

เจ้าหน้าที่การทูต 7

(1) กำหนดความสามารถทางกฎหมาย (legal capacity) ของอาเซียนในการดำเนินการต่างๆ โดยพิจารณาจากกฎหมายระหว่างประเทศและแนวปฏิบัติขององค์การระหว่างประเทศอื่นๆ ซึ่งโดยทั่วไปมักจะกำหนดให้ความสามารถขององค์การระหว่างประเทศรวมถึง (ก) ความสามารถในการทำนิติกรรมสัญญา การได้มาและจำหน่ายไปซึ่งทรัพย์สิน และการดำเนินคดีทางศาล สำหรับการดำเนินงานในแต่ละประเทศสมาชิก และ (ข) ความสามารถในการทำความตกลงระหว่างประเทศและการดำเนินการคดีระหว่างประเทศ สำหรับการดำเนินงานในทางระหว่างประเทศ ทั้งนี้ โดยมีการกำหนดผู้ทำการแทนอาเซียนในแต่ละกรณี รวมทั้งอาจมีการกำหนดขั้นตอนการมอบอำนาจของประเทศสมาชิกให้กับบุคคลดังกล่าว และ

(2) กำหนดรายละเอียดของความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ (immunities and privileges) ที่แต่ละประเทศสมาชิกจะต้องให้กับอาเซียนและบุคคลประเภทต่างๆ ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ให้กับอาเซียน เพื่อคุ้มครองและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการดำเนินงานของอาเซียน โดยใช้อนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางทูต ค.ศ. 1961 และอนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของสหประชาชาติ พ.ศ. 1946 เป็นเกณฑ์ในการกำหนดรายละเอียดของความคุ้มกัน ทั้งนี้ โดยคำนึงว่าอาเซียนเป็นองค์การระหว่างประเทศที่ใกล้ชิดและมีความสำคัญกับไทยเป็นอันดับแรก

3.2 กลไกระงับข้อพิพาท (dispute settlement mechanism - DSM) - ให้มีการจัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน อันเกิดจากการตีความกฎบัตรฯ และความตกลงของอาเซียนใดๆ ที่ยังไม่มีการจัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาทรองรับไว้ โดยวิธีการระงับข้อพิพาทภายใต้กลไกดังกล่าวจะรวมถึงการใช้กลไกที่มีลักษณะผูกพันทางกฎหมายมากขึ้นกว่าการปรึกษาหารือหรือการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท เช่น การใช้การอนุญาโตตุลาการ แต่จะยังไม่ไปไกลถึงการจัดตั้งศาลอาเซียน โดยให้มีการกำหนดกฎเกณฑ์และระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ของการระงับข้อพิพาทด้วย ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันให้ประเทศสมาชิกสามารถใช้สิทธิตามความตกลงที่ได้จัดทำร่วมกัน และส่งเสริมให้อาเซียนเป็นองค์กรที่อยู่บนพื้นฐานของการเคารพกฎเกณฑ์ อันจะช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีและความน่าเชื่อถือของอาเซียนในสายตาประชาคมโลกอีกด้วย

4. กรอบระยะเวลาในการดำเนินงาน

- สิงหาคม - ธันวาคม 2551 คณะผู้เชี่ยวชาญ หรือเกี่ยวกับประเด็นที่ได้รับมอบหมายให้พิจารณาตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ โดยเฉพาะเรื่องนิติฐานะของอาเซียนและกลไกการระงับข้อพิพาท ว่าควรมีรายละเอียดในภาพรวมครอบคลุมเรื่องใดบ้าง
- สิงหาคม 2551- กรกฎาคม 2552 กระทรวงการต่างประเทศ ในนามของคณะรัฐมนตรี ให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
- ธันวาคม 2551 คณะผู้เชี่ยวชาญ เสนอข้อเสนอแนะต่อรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน เพื่อขอรับแนวนโยบายว่าจะให้คณะผู้เชี่ยวชาญร่างความตกลงในเรื่องใด
- มกราคม - กรกฎาคม 2552 คณะผู้เชี่ยวชาญ เจจรายละเอียดของประเด็นตามที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีต่างประเทศ
- กรกฎาคม 2552 – หากเจรจาแล้วเสร็จ คณะผู้เชี่ยวชาญอาจเสนอร่างความตกลงต่อที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน ครั้งที่ 42 เพื่อให้ความเห็นชอบหรือลงนามต่อไป